

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המבקש

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רות דיין וולפנר

נגד

המשיבה

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד סיון אלה-לוי

פסק דין

1 לפני בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 6.10.24 (כב'
2 השופטת ענבל וקנין-הרנשטיין בתלה"מ 24-08-69561) במסגרתה חויב המבקש בתשלום מזונות
3 ומדור זמניים בסך 6,000 ₪ בחודש עבור שלוש בנותיהם הקטינות של הצדדים.
4

5 א. רקע עובדתי

6
7 1. הצדדים הם בני זוג לשעבר שנישאו זל"ז כדמו"י בשנת 2009 ונולדו להם שלוש בנות: נ'
8 ילידת 2011, שי ילידת 2013, ומי ילידת 2016 (להלן: **הקטינות**).
9

10 2. יחסי הצדדים החלו להתדרדר בשנת 2022 והמבקש (להלן גם: **האב**) הגיש בקשה ליישוב
11 סכסוך בביה"ד הרבני.
12

13 3. בשנת 2023 הגיש המבקש תביעת גירושין בביה"ד הרבני וכרך אליה את סוגיית זמני השהות
14 של הקטינות והרכוש וביום 23.5.24 הצדדים התגרשו.
15

16 4. ביום 8.8.24 חתמה המשיבה (להלן גם: **האם**) על הסכם שכירות של דירה קרובה לדירת
17 המגורים בה התגוררו הצדדים וביום 15.9.24 עברה להתגורר ביחד עם הקטינות בדירה
18 השכורה. מאותו מועד הופרדו מגורי הצדדים.
19

20 5. ביום 29.8.24 הגישה המשיבה לביהמ"ש קמא תביעה למזונות ומדור הקטינות. באותו היום
21 הגישה המשיבה גם בקשה לפסיקת מזונות ומדור זמניים עבור הקטינות (להלן: **הבקשה**
22 **למזונות זמניים**).
23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 .6 ביום 6.10.24 ניתנה החלטת ביהמ"ש קמא בבקשה למזונות זמניים (להלן: **ההחלטה**). האב
2 לא השלים עם ההחלטה והגיש את בקשת רשות הערעור שלפני. משהוגשה תגובת המשיבה
3 לבקשה, ניתנת כעת החלטה .
4
5 **ב. תמצית ההחלטה**
6
7 .1 **ביחס לזמני השהות**: האם טענה שמירב האחריות ההורית מוטל על כתפיה. כמו כן
8 לטענתה, האב אינו נושא בכל הוצאה מהוצאות הקטינות והן כולן מוטלות עליה. לדבריה,
9 הקטינות שהו עם האב למספר שעות בודדות בכל פעם ואף זאת לא כולן יחדיו ובפרק הזמן
10 הקצר ממועד הפרדת המגורים, לנו הקטינות אצל האב רק לילה אחד בסופ"ש ועוד לילה
11 באמצע השבוע. האב טען מאידך, שהוא אב פעיל ומעורב ומרגע הפרדת המגורים, מנהלים
12 הצדדים דה פקטו חלוקת זמני שהות שווה עם הקטינות.
13
14 .2 **ביחס להכנסות הצדדים**: האם טענה שהיא משתכרת סך של כ-12,000 ₪ בחודש כיועצת
15 במרכז --- של משרד החינוך. לטענתה, האב משתכר כ-22,000 ₪ בחודש והיא משלמת דמי
16 שכירות בגובה 6,150 ₪ לחודש וסך נוסף של 1,900 ₪ בגין הוצאות החזקת הדירה. האב
17 טען ששכרו הממוצע בחודש עומד על סך של 18,296 ₪ והוא מועסק כעו"ד בכיר ----
18 בפרקליטות ----. לדבריו, הוא נושא בתשלום החזרי משכנתא חודשיים בסך של כ- 5,750
19 ₪ ובנוסף יש לו הוצאות נוספות בגין החזקת דירת המגורים. כמו כן לטענתו, יש לו חוב
20 לחברת האשראי בגובה 47,000 ₪.
21
22 .3 **ביחס להוצאות הקטינות**: האם העמידה את בקשתה ע"ס 4,926 ₪ לחודש עבור המזונות
23 (1,642 ₪ עבור כל קטינה) וכן סך של 3,097 ₪ בחודש בגין מדור הקטינות. כמו כן עתרה
24 האם לחיוב האב ב-95% מהוצאות החינוך והרפואה החריגות של הקטינות.
25
26 .4 ביהמ"ש קמא קבע כי:
27 א. יחס הכנסות הצדדים עומד על סך של 35%-65% לטובת האב.
28 ב. קיימת מחלוקת בין הצדדים לעניין מתכונת זמני השהות המתקיימת בין האב
29 לקטינות. אין חולק שהמשיב עובד שעות מרובות (בממוצע כ-45 שעות נוספות
30 בחודש) דבר המעלה בשלב זה של ההליך ספקות ביחס ליכולתו לקיים זמני שהות
31 שווים עם הקטינות. ההליך לקביעת זמני השהות מתנהל בפני ביה"ד הרבני וטרם
32 ניתנה כל החלטה בעניין. לפיכך, זמני השהות על דרך האומדנא הם אלו: 65%
33 מהזמן אצל האם ו- 35% אצל האב.
34
35 .5 נפסק כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

1 "א. החל ממועד הגשת התביעה ואילך ועד למתן החלטה אחרת – יישא האב וישלם בגין
2 צרכיהן השוטפים של שלושת הקטינות סך של 1,000 ₪ לחודש בגין כל אחת מהקטינות.
3 ב. האב יישא במחצית תשלום דמי השכירות בגין מדור הקטינות ומדורן, ובסך של 3,000
4 ₪ לחודש.
5 ג. כמו כן הצדדים ישאו בחלקים שווים בהוצאות הבאות... הוצאות חינוכיות... הוצאות
6 רפואיות..."

7
8 **ג. תמצית טענות המבקש**
9

10 1. ביהמ"ש קמא התעלם מהראיות לכאורה שהוצגו לפניו. שני הצדדים צירפו תלושי שכר
11 ותדפיסי חשבון בנק. מתלושי השכר עולה שהכנסתו החודשית הממוצעת של המבקש
12 עומדת על 18,297 ₪ והכנסתה החודשית הממוצעת של המשיבה עומדת על 13,239 ₪.
13 מכאן, שיחס ההכנסות של הצדדים עומד על 58% לאב לעומת 42%. ביהמ"ש קמא שגה
14 שקבע שפער ההכנסות עומד על 65%-35% וקביעתו ניתנה בסתירה לראיות שהונחו לפניו.
15 שגיאה זו של ביהמ"ש קמא השליכה על קביעת גובה המזונות הזמניים.

16
17 2. מיום 15.9.24 שוהות הקטינות לפחות מחצית מהזמן עם המבקש, כולל לינה. בפועל זמני
18 השהות של הקטינות מתחלקים שווה בשווה בין הצדדים. המבקש נושא בעין בהוצאות
19 המדור של הקטינות עת הן שוהות בדירתו וכן בהוצאות השוטפות והחריגות עבורן במהלך
20 שהותן איתו. המבקש הוכיח לכל הפחות ברמה הלכאורית, שהקטינות שוהות עימו לפחות
21 מחצית מהזמן והמשיבה לא הגישה שום ראיה שיש בה כדי לסתור את טענת המבקש.
22

23 3. הבקשה לפסיקת מזונות זמניים והתצהיר שצורף לה הוגשו בטרם הופרדו מגורי הצדדים
24 ולא התייחסו למצב בפועל.
25

26 4. ביהמ"ש קמא ביסס את החלטתו לגבי זמני השהות על העובדה שלפני שהמשיבה עזבה את
27 בית המגורים עבד המבקש כ-40 שעות נוספות בממוצע בחודש. קביעה זו אינה יכולה
28 לעמוד. לאחר עזיבת המשיבה את הבית, היקף שעות העבודה של המבקש פחת; בנוסף,
29 חלק ניכר מהשעות הנוספות מתייחס לשעות עבודה מהבית לרוב בשעות הערב לאחר
30 שהקטינות ישנות; כמו כן, אין מדובר בהיקף שעות חריג והמבקש מרכז את השעות
31 הנוספות בימים בהם הקטינות שוהות עם המשיבה. שגה ביהמ"ש קמא שפסק על דרך
32 האומדנא באופן שאינו תואם את המציאות ואת הראיות לכאורה שהובאו בפניו.
33

34 5. מאחר שהקטינות הינן מעל גיל 6, ההלכה המחייבת בעניין פסיקת מזונות ומדור
35 והעקרונות נקבעו בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.17) ולפיו בפסיקת מזונות לילדים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 בגילאי 15-6 חובת המזונות חלה באופן שווה על שני ההורים כשחבות תיקבע בהתאם ליחס
2 הכנסותיהם וזמני השהייה. זאת, כאשר סכומים בהם נושא הורה בעין יתקזזו מחבותו,
3 ובמקרים בהם כל אחד מההורים נושא בתשלומי מדור עבור הקטינים, לא יהיה מקום
4 לפסוק מדור.
5
- 6 .6 אף אם ביהמ"ש קמא היה עורך חישוב נכון עם הנתונים השגויים שקבע, הפער בין הסכום
7 שהאב אמור לשאת בו לבין הסכום שהוא נושא בעין היה עומד על סך של 1,944 ₪ עבור
8 שלוש הקטינות יחד, כלומר סכום נמוך משמעותית מהסכום שנקבע.
9
- 10 .7 בנוגע לחיוב במדור - שגה ביהמ"ש קמא שהחיל את הדין הישן והטיל את כל הוצאות
11 המדור של הקטינות על המבקש. המבקש נושא בעין במדור הקטינות בדירתו בסך של 3,000
12 ₪ בחודש (מחצית מהתשלום החודשי עבור שכר הדירה). משמעות החלטת ביהמ"ש קמא
13 היא שהמבקש נושא לבדו הן בעלות מדור הקטינות בדירתו והן בעלות המדור בדירת
14 המשיבה והמשיבה כלל אינה נושאת בעלות המדור עבור הקטינות.
15
- 16 .8 ככל שביהמ"ש קמא רצה לבחון הוספת תשלום כלשהו בגין מדור בשל פערי הכנסה, היה
17 עליו לקבוע את הסכום בהתאם ליחס ההכנסות של הצדדים. פסיקת ביהמ"ש קמא מותירה
18 ברשות המבקש סכום של 4,420 ₪ בלבד בכל חודש שבאמצעותו הוא אמור להתקיים
19 ולדאוג לצרכי הקטינות במהלך שהותן איתו, בעוד למשיבה נותר סך של למעלה מ-11,400
20 ₪ עבורה ועבור הבנות – יותר מפי 2.5 ממה שנותר למבקש.
21
- 22 .9 מתוך הסכום של 4,420 ₪ שנותר אצל המבקש, מקדיש המבקש לקטינות סך של 3,240 ₪
23 במהלך שהותן עימו (המשיבה העריכה את הוצאות הקטינו בסך 2,160 ₪ לכל אחת
24 מהקטינות, כלומר מחצית מסכום זה, 1,080 ₪ הוא מוציא עבור כל אחת מהן בעת שהן
25 שוהות עימו). בפועל, נותר למבקש סכום של 1,180 ₪ בלבד להתקיים ממנו.
26
- 27 .10 בנוסף, עם עזיבת המשיבה את בית המגורים היא נטלה עימה את מרבית מוצרי החשמל
28 והריהוט שהיו בבית והיה על המבקש לרכוש עבורו ועבור הקטינות את כל הציוד הנדרש.
29 המבקש פרס את התשלומים על הציוד והריהוט שרכש ומדובר בסכומים נכבדים ש"ירדו"
30 כל חודש מהסכום הזעום שנותר לו ויתרת החובה שלו בבנק רק תלך ותתפת, כאשר הוא
31 כבר מצוי ביתרת חובה בסך 18,969 ₪.
32
33
34
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 **ד. תמצית טענות המשיבה**
- 2
- 3 1. יש לדחות בקשה זו המבוססת רובה ככולה על טענות כנגד קביעות עובדתיות שניתנו על
- 4 ידי ביהמ"ש קמא בשלב מקדמי של מזונות זמניים, ואין זה מדרכה של ערכאת הערעור
- 5 להתערב בהן.
- 6
- 7 2. המבקש מטעה את ביהמ"ש הן בנוגע לכך שהקטינות מצויות במשמורת משותפת והן לגבי
- 8 יחס ההכנסות שהוא מציג. לאחר שביהמ"ש בחן את תלושי השכר הוא נוכח בצדק שלאחר
- 9 הפחתת ניכויי החובה בלבד, יחס שכרם של הצדדים עומד על 35% למשיבה ו-65% למבקש.
- 10 בתחשיב השגוי והמטעה שהציג המבקש, הוא לא הפחית את ניכויי החובה בלבד אלא ביצע
- 11 תחשיב בהתחשב בשכר "נטו" המוצג. בהתאם לדין ולפסיקה, יש לחשב את ממוצע השכר
- 12 לאחר ניכויי תשלומי חובה בלבד ולא מעבר לכך. בהינתן שהמבקש מרוויח שכר גבוה
- 13 משמעותית מהמשיבה, הניכויים משכרו שאינם בגדר ניכויי חובה הם גבוהים יותר
- 14 ומהווים צבירה גדולה יותר של זכויות למבקש, שנותר עם משאבים כספיים וכלכליים
- 15 גבוהים יותר. מכל מקום, קביעת יחס ההכנסות הינה קביעה עובדתית שאין להתערב בה,
- 16 ביחוד כאשר לצדדים קבוע דיון קדם משפט קרוב ביום 22.1.25.
- 17
- 18 3. זאת ועוד: חישוב ביהמ"ש קמא היטיב עם המבקש, שכן יחס ההכנסה נקבע רק לפי תלושי
- 19 השכר ולא בהתאם להכנסתו הפנויה של כל צד ובהתחשב בנכסיו והכנסותיו ממקורות
- 20 נוספים. לו ביהמ"ש קמא היה עורך תחשיב לפי הכנסה פנויה, הרי שיחס ההכנסות היה
- 21 עומד על 22% למשיבה ו-78% למבקש. המבקש אף מתעלם מטענותיו שלו עצמו בתביעה
- 22 הרכושית שכרך לתביעת הגירושין שהגיש בביה"ד הרבני, לפיה הוא הבעלים הבלעדי של
- 23 הזכויות בדירת המגורים של הצדדים.
- 24
- 25 4. גם בנוגע לחלוקת זמני השהות מטעה המבקש את ביהמ"ש. המבקש ניסה להציג מצג לפיו
- 26 קיימת משמורת משותפת אולם לא כך הדבר. המשיבה יצאה את בית המגורים ביום
- 27 15.9.24 וביום 26.9.24 הגיש המבקש את תשובתו לבקשה למזונות זמניים והתבסס על
- 28 המצב ב - 11 הימים לאחר שהופרדו מגורי הצדדים. הטבלה בנוגע לזמני השהות שצירף
- 29 המבקש נכתבה ונערכה על ידו והאמור בה אינו נכון ואינו מהווה אסמכתא מהימנה. במשך
- 30 אותם ימים המצוינים בטבלה שהכין המבקש, שהו הקטינות מפעם לפעם למשך מספר
- 31 שעות אצל האב על מנת לא ליצור נתק וגם זאת לא שלושתן יחד אלא בכל פעם ילדה אחת
- 32 (וכך נמשכים זמני השהות מאז מועד מתן החלטה). שלוש הקטינות לנו אצל האב ביחד
- 33 לראשונה רק ביום 25.9.24 ויתר הלינות לא היו יחד. בנוסף, אין זה המקום לנהל את הדיון
- 34 בנוגע לזמני השהות, כאשר המבקש עצמו כרך עניין זה בתביעת הגירושין בביה"ד הרבני
- 35 אולם הוא לא פעל, ואף אינו פועל כעת, במאום לעניין זה בביה"ד ולא הגיש כל בקשה למתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 החלטה בנושא. משכך, אין לו להלין אלא על עצמו. רק בדיון שהתקיים בפני ביה"ד הרבני
2 ביום 3.12.24 טען לראשונה המבקש את טענותיו בנוגע לזמני השהות והמשיבה פירטה את
3 זמני השהות כפי שמתקיימים – לינה אחת בשבוע בממוצע וכל סוף שבוע שני. בצדק קבע
4 ביהמ"ש קמא בהחלטתו שלעת הזו יוערכו זמני השהות על דרך האומדן - 65% מהזמן אצל
5 האם ו-35% מהזמן אצל האב, כאשר גם בהערכה זו היטיב ביהמ"ש קמא עם המבקש
6 כשבפועל זמני השהות נמוכים מכך.
7
- 8 .5. בהתאם לפסיקה, סכום המזונות שנפסק, 1000 ₪ לכל קטינה הוא סביר וראוי לשלב זה
9 של ההליך.
10
- 11 .6. בנוגע לחיובי המדור בסך 6,150 ₪ וחיובי אחזקת המדור בסך 1,900 ₪ ובסה"כ 8,050 ₪ -
12 חלקו של המבקש הוא 65% דהיינו 5,233 ₪ וחלקה של המשיבה הוא 35% דהיינו, 2,817
13 ₪. לאחר הפחתת חלקו המשוער של האב בזמני השהות בשיעור 35%, נותר לאב לשלם סך
14 של 3,402 ₪ בגין חלקו במדור. מכאן, שגם בעניין זה היטיב ביהמ"ש קמא את פסק שחלקו
15 של המשיב במדור הקטינות יעמוד על סך של 3,000 ₪ בלבד.
16
- 17 **ה. דיון והכרעה**
- 18
- 19 .1. מכוח סמכותי לפי הוראת סעיף 149(2)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אני
20 מחליט לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור לפי הרשות שניתנה, ולקבל את
21 הערעור בחלקו, ביחס לרכיב המדור בלבד. להלן אפרט את נימוקיי.
22
- 23 .2. הלכה היא שערכאת הערעור תמנע מהתערבות בקביעות ביהמ"ש לענייני משפחה בדבר
24 שיעור המזונות הזמניים אלא אם מדובר בפסיקה חריגה ויוצאת דופן (בע"מ 1326/12 פלוני
25 נ' פלונית (28.3.12); בע"מ 1078/11 פלוני נ' פלונית (27.4.11); בר"ע (ת"א) 1648/07 ש.ר.
26 נ' י.נ. (30.4.08)). ברע"א 324/88 יעקב אדר נ' רחלי אדר, פ"ד מב(3) 347, 350 נקבע כי:
27
- 28 "כבר נאמר, וחזר ונאמר, כי רק במקרים נדירים תתערב ערכאת הערעור בכל הקשור
29 בשיעור המזונות שפסקה הערכאה הראשונה. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בשיעור
30 מזונות זמניים".
31
- 32 משכך, רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש לענייני משפחה באשר למזונות זמניים תינתן אך
33 ורק במקרים בהם נפלו פגמים היורדים לשורשו של העניין בשיקוליה של הערכאה הדיונית
34 או כשברור כי נפלה טעות ברורה באופן יישום הדין ונדרשת התערבות ערכאת הערעור על
35 מנת למנוע נזק שעלול להיגרם לאחד הצדדים עקב דחיית בירור העניין (ח' בן-נון וט' חבקין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 הערעור האזרחי עמ' 200 (מהדורה שלישית, 2012); רמ"ש 36444-01-17 נ.פ. נ' ר.פ.
2 .((26.2.17))
3
- 4 .3. אכן בבואו לפסוק מזונות זמנים, מעניק ביהמ"ש קמא סעד זמני והוא לא דן באופן עמוק
5 ומקיף במכלול הראיות. הקביעות שנקבעות בהחלטה למזונות זמניים אינן סופיות
6 והדברים יתבררו בעת בירור התביעה לגופה. כפי שנפסק בבע"מ 853/15 פלוני נ' פלוני
7 : (17.2.15)
8
- 9 "כאשר פוסק בית המשפט לענייני משפחה בסוגיית המזונות הזמניים, הוא אינו עורך –
10 מטבע זמניות ההכרעה – בירור מקיף של כלל היבטיה של הסוגיה ואינו נדרש למלוא
11 הראיות הרלבנטיות להחלטה סופית בסוגיה. בנושא זה מעניק בית המשפט, במילותיו
12 של הנשיא שמגר, "מעין עזרה ראשונית עד לבירור התביעה" (ע"א 342/83 ג'לו גלזמן נ'
13 אספירה גלזמן, פ"ד לח(4) 105, 111 (1984)). על כן גם ראוי כי נושא זה יידון ויוכרע
14 בהקדם, תוך שהבירור המלא יבוא בפסיקת מזונות הקבע. אין פירוש הדבר כי אין אמות
15 מידה לעניין המזונות הזמניים; מטבען הן קשורות בהכנסות המשלם ובצרכי מקבלי
16 המזונות, הן בממד האובייקטיבי והן בממד פרטני על פי נסיבותיהם."
17
- 18 .4. ביהמ"ש קמא קבע שהאב יישא במזונות ומדור הקטינות בסך של 6,000 ₪ בחודש. נקבע
19 שיחס הכנסות הצדדים עומד על 35%-65% לטובת המבקש וזמני השהות עומדים על
20 אומדנא של כ-65% עם האם, ו-35% עם האב. ביחס לקביעות אלו ציין ביהמ"ש קמא כי
21 "משעה שעסקינן בפסיקת מזונות זמניים בלבד אין מקום לערוך תחשיב מתמטי דקדקני
22 ודווקא". בהתאם להלכה הפסוקה, אין ביהמ"ש של הערעור נוטה להתערב בקביעת עובדות
23 שקבעה הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים (רע"א 9304/17 פלוני נ' שירביט חברה
24 לביטוח בע"מ (4.1.18)) גם במקרה דנן, ובמיוחד כשעסקינן בהחלטה העוסקת בסעד זמני
25 - מזונות זמניים – שנקבעה על בסיס ראיות לכאורה טרם שהראיות נבחנו ומבלי לקבוע
26 מסמרות, אין להתערב בנתונים העובדתיים שנקבעו ע"י ביהמ"ש קמא בנוגע לצרכי
27 הקטינות, ליחס ההכנסות וליחס זמני השהות. זאת, במיוחד שעה שביהמ"ש קמא טרם
28 קבע מהן ההוצאות תלויות השהות ומהן ההוצאות שאינן תלויות השהות ולכן טרם ניתן
29 לערוך תחשיב מדויק של סכומי המזונות.
30
- 31 .5. אי הבהירות העובדתית בולטת במיוחד בכל הנוגע לחלוקת זמני השהות, מאחר שהבקשה
32 הוגשה סמוך לאחר שהצדדים נפרדו וטרם הוברר כיצד יחולקו זמני השהות. במקרה דנן,
33 נושא זמני השהות נתון לסמכותו של בית הדין הרבני וטרם ניתנה החלטה בנושא למעט
34 הזמנת תסקיר. לפיכך, אין להתערב בפסיקת המזונות השוטפים ובית המשפט יבחן בהמשך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 ההליך, לאחר שתתקבל תמונה ביחס לזמני השהות בפועל, האם יש לשנות את סכומי
2 המזונות הזמניים.
3
- 4 6. ברם, נראה שנפלה שגגה משפטית בכל הנוגע לחישוב רכיב המדור ורק בנוגע לרכיב זה יש
5 להתערב. כפי שנקבע בעמ"ש (מרכז) 19-11-65692 ד.ס. נ' ל.צ.ס. (22.9.20):
6
- 7 **"הדרך הראויה לחשב את רכיב המדור לקטין המתגורר בשני בתים היא בדרך של הערכת**
8 **עלות מדור סבירה בענייננו וחלוקת אותה עלות בין הצדדים ע"פ יחסי זמני השהות**
9 **ושיעור השתכרותם".**
- 10
- 11 7. ביהמ"ש קמא קבע בהחלטה שהאב יישא במחצית תשלום דמי השכירות דהיינו בסך של
12 3,000 ₪ לחודש עבור מדור שלוש הקטינות. האב ציין שגובה שכ"ד שלו עומד על 5,750 ₪
13 בחודש. מכאן, שהחלטת ביהמ"ש קמא קובעת למעשה שהאב נושא במדור הקטינות כשהן
14 אצלו בסך של כ-3,000 ₪ וגם בסך 3,000 ₪ עבור המדור כשהקטינות אצל האם. בכך נפלה
15 שגגה. שהרי, מאחר שנקבע שיחס זמני השהות עומד על 65% אצל האם לעומת 35% אצל
16 האב, היה על ביהמ"ש קמא לקבוע שמחצית עלות המדור (שהרי על פי הפסיקה מדור של
17 שלושה קטינים מהווה מחצית משכר הדירה - ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599,601)
18 יופחת 35% בגין הזמן שהקטינות שוהות עם האב ולאור פערי ההשתכרות בין הצדדים
19 ובהתאם ליחס שנקבע (65%-35%) על האב לשלם לאם את האחוז שנקבע לו מתוך סך
20 המדור לאחר הפחתת החלק היחסי של זמן השהות של הקטינות איתו.
21
- 22 להלן תחשיב המדור במקרה דנן:
23
- 24 מסעיף 27(ב) להחלטה למזונות זמניים עולה שביהמ"ש קמא העריך את גובה שכר הדירה
25 שהאישה משלמת על סך של 6,000 ₪. חלקן של שלוש הקטינות עומד על מחצית - דהיינו
26 3,000 ₪. מאחר שהקטינות נמצאות אצל האב 35% מהזמן יש להפחית מהסכום את הזמן
27 שהקטינות נמצאות אצל האב כלומר 1,050 ₪ (1050 = 35% * 3000) ולפיכך עלות המדור אצל
28 האם עומדת על סך של 1,950 ₪ (1950 = 3,000 - 1050). לאור יחס ההכנסות בין הצדדים
29 שעומד אף הוא על 35% לעומת 65% לטובת המבקש, על האב לשלם לאם עבור מדור
30 הקטינות סך של 1,267 ₪.
31
- 32 ראו לדוגמה פסקי הדין שערכו חישוב מדור בדרך זו: עמ"ש (מרכז) 19-11-65692 ד.ס. נ'
33 ל.צ.ס. (22.9.20); עמ"ש (ת"א) 22-11-59200 ש' ס' ד' נ' ת' ד' (25.7.23) בסעיף 23 לדיון;
34 עמ"ש (מרכז) 20-09-51056 מ. א נ' י.מ. (23.3.21).
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רמ"ש 24-11-37993 פלוני נ' פלונית

- 1 יצוין כי ממקרא ההחלטה לא ברור האם בהימ"ש קמא לקח בחשבון את הוצאות אחזקת
2 המדור ונראה כי מלשונו "האב יישא במחצית תשלום דמי השכירות" שהסכום שנפסק לא
3 כולל הוצאות אחזקת מדור. האם טענה שהוצאות אחזקת המדור עומדות על 1,900 ₪
4 לחודש ואני סבור שלצורכי מזונות זמנים, יש להעריך על דרך האומדנא את צורכי אחזקת
5 המדור ע"ס של 1,500 ₪ לחודש וחלקם של שלוש הקטינות הוא מחצית דהיינו, 750 ש"ח
6 לחודש. לפיכך, מאחר שהקטינות שוהות אצל האב 35% מהזמן, עלות אחזקת המדור של
7 הקטינים אצל האם עומדת על 487 ₪ ולאור יחס ההכנסות, על האב לשלם לאם 65%
8 מסכום זה דהיינו 317 ₪ בלבד.
9
- 10 **סיכומו של דבר:** הבקשה מתקבלת באופן חלקי במובן זה שהאב יישא במדור הקטינות
11 בסך של 1,267 ₪ בחודש ובתשלום אחזקת מדור בסך של 317 ₪ לחודש, סה"כ בגין רכיב
12 המדור ואחזקתו סך של 1,584 ₪ לחודש ולא סך של 3,000 ₪ לחודש כפי שנקבע בהחלטה.
13 יתר הוראות ביהמ"ש קמא בהחלטה יוותרו על כנן. הצדדים יבצעו התחשבנות ביחס
14 לסכום ששולם ביתר.
15
- 16 משהבקשה התקבלה רק בחלקה, המשיבה תשלם למבקש הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך
17 5,000 ₪ בלבד. הערובה שהפקיד המבקש, על פירותיה, תושב לו באמצעות ב"כ.
18
- 19 פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.
20
21
22 ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.
23

נפתלי שילה, שופט

24
25